

Publicerad 2014-10-01 20:53 av Annika Persson

mot intrigen

Yllegarnet ligger längst in i garderoben. Det lär vara nyttigt att sticka, om man fått högt blodtryck. Sticka i jordfärger brunt, grått, beige med en klick färg. Så enahanda varv efter varv. Växelsvis räta med aviga maskor.

Tålamodet räcker bara till för tjockt tvinnat garn och grova stickor. Nåväl, det är bra om ens tålamod tar slut när det gäller oskick, men för är det viktigt att hålla i trådarna och göra allt klart för ett färdigt och fint resultat. Linn gillar inte att sticka, då det är alldeles för introvert för henne.

Hon måste känna en värld utanför sig själv.

Inte nödvändigtvis en kedja av händelser utan hellre något djupsinnigt om människans natur och inre jungianska vrår. Roligare att märka egenskaper hos andra i omgivningen eller i litteratur än hos sig själv, som man känner bäst. Låta intuitionen avse vad intellektet åser, som Edith Södergran skriver.

Allt det där är lättare att tåla än ett enformigt stickande, eftersom livlig dramatik mellan ett dramas karaktärer kan utspela sig i gester, mimik, replikering och enkel rekvisita. Det inger spänning. I en intrig. forts. följer

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Annika Persson med Poeter.se id #16881 innehar upphovsrätten